

Titel: Til Kongen.

Citation: "Til Kongen.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kvartbindet*, Brødrene Berling, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-3_001-shoot-workid3_001_004.pdf (tilgået 30. november 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kvartbindet

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

[↩](#)

Til Kongen. Af Peter Friderich Suhm. Kiøbenhavn, Trykt hos Brødrene Berling. 1772.

[2](#)

[3](#)

Længe nok have Religion og Dyd været hos os traadde under Fødder; Retsindighed, Ærbarhed alt for længe forviste fra vore Grændser. Dog er Du o Konge uskyldig herudi. En skammelig Sammenrottelse af nedrige Folk havde bemestret sig Din Person; giort Adgangen til Dig umuelig for alle retskafne; Du saae og hørte kun igiennem deres Øyne og Ørne. Imedens dit Land svømmede i Taarer; Frygt, Forskrækkelse, Angest herskede allevegne; Imedens det Danske Navn var blevet til en Vanære, og man udenlands ei torde bekiende sig til det; Imedens Patrioterne stode forbausede, Rigerne udsuedes, der Kongelige

[4](#)

Huses Soel formørkedes, og alting var til Priis for Æreskiøndere, for Røvere, for Guds Bespottere, for Dyds og Menneskelighedens Fiender; Imedens alt dette skeede, da var Du fornøyet, fordi Du tænkte at alle vare fornøuede, at Undersaatternes Lyksalighed fremmedes.

Velsignet være Juliane! Ophøyet være Prinds Friderich! Takket være alle de Patrioter, alle de som af rene Hensigter have revet det Baand fra Dine Øyne, som hindrede Dig i at see; Som have hævnnet Dig og Riget; Som have vovet deres Liv for vor Frelse; Som have igjen givet Dig Din rette og væsentlige Magt. Og sandelig det var paa høy Tid, thi jeg saae Borger hvæsse sit Sværd mod Borger, forhen fredelige Folk at ophides til Mord; Maaskee havde Din Residence-Stad inden faae Dage bleven et Offer for Luen, kun været en ynkelig Steenhob; og Dannemark og Norge ulyksalig under den Konge, som ivrigt ønsker deres Vel.

See Konge, Glæden af Dine Undersaatteres Øyne! Beskue med Eftertanke deres Fryde-Ild, deres frivillige Fryde-Ild. Lad saa mange Kongers Blod, som rinder i Dine Aarer, opvarme Dit Hierte til selv at see til Dit Folk. Saa gjorde Christian den Fierde; Saa gjorde Friderik den Fierde; forævigede Navne! Lad Smigrere ei indbilde Dig, at Du er alerede dem, men stræb at blive som De. Af Gud og Dit

[5](#)

Folk har Du Eenevolds Magten; Du er ogsaa Gud og det Regnskab skyldig, hvorledes Du bruger den. En forfærdelig Magt, Eenevolds Magt! Jo større Magt, jo større Pligter. Sæt selv Skranker for denne Magt, ved at erkiende Gud over Dig, ved at tilsee Dit Folks Beste, ved at udvælge værdige Mænd, og Du har den værdigste i Din Broder, ved ei at dømme og afsætte nogen uden efter Lovene, ved at ophøye meest Dine egne Undersaatter. Lad os igjen i Dine Befalinger høre vort eget kiære Sprog, Du er jo Dansk, og jeg veed at Du kan Dansk; Lad det fremmede Sprog være et Kiendemarke paa den nedrige Forræder, som var for doven til at lære vort Sprog, for spodsk over os, til at nedlade sig saavidt. Leg Tømme paa Egenraadige, og lad ingen foruresettes, allermindst ved aabenbare Vold, endog om den traf de allerflettteste Mennesker. Lad de med Uret Afsatte og Forviiste komme tilbage; Lad nyttige Mænd iblant dem igjen beklæde Æmbeder; Gior ei for mange og hastige Forandringer, at ei den tilkommende Tid skal blive lig den forbigangne; lad ei ældgamle Ting undersøges og oprippes, men undersøg nøye de sidste; revs lemfældig dem, som det er mueligt at behandle med Naade straf retfærdig uden Skaansel dem, som have vanæret Dig og os. Afværge, at Din Faders Monumenter ei forfalde; Indskrænk de bekostelige Lystigheder; Undersøg nøye Landets Giæld, og betal den retmæssige; Lad Norge, det troe og tapre Norge, faae sin

[6](#)

Mønt igjen; Lad deres Helte aldrig mere blive forjagede fra Thronen, Helte, som ere Thronens sikkerste Stytte; Glem ei Banquens, Handelens Tilstand, og lad den sidste ei mere være et Maal for nogle faae egennyttige; Er det mueligt da afskaf de haarde Skatter, som betyngte Dine Undersaatter, og i det mindste uddeel dem ligere; med Glæde skal jeg efter Ævne bære den Deel, som forhen laae paa den Usle. Da skal Eenevolds-Magtens Land vare Friheds, Glædes, Overflødheds, Trygheds Land, mere end det frie Engelland

selv, hvor egennyttige og nedrige Ministre vel ei kunne hindre Folkets Raad at komme for Kongen, men hvor de dog hindre Virkningen deraf, hvor de tør understaae sig at fængsle Folkets Forsvarere, dem som tale en hellig Sag.

Danmark, Norge og Fyrstendømmene tale giennem min Mund til Dig o Konge. Hverken Hyklerie, Smiger, Haab eller Frygt drive min Pen; Ikke har jeg nedrig eller flittig gjort Opvartning for de forrige Ministerer; Aldrig har jeg engang besøgt, hilset paa, eller bukket for de sidste Afskum; Aldrig har jeg som en Betler nærmet mig Din Throne; Forsynet og min Kone takker jeg for, at de have sat mig i Stand ei at bede om noget. Hør derfor Sandheden af min Mund, en Sandhed, som ei kan vare mistænkt, Sandhed, som fast altid udelukkes fra Kongens Sæde: Frygt Gud, elsk Dit Folk, regier

[7](#)

selv, troe Din Broder. Da ville vi og efter Tiden kalde Dig Kong CHRISTIAN den Store, den Vise, den Gode. Vor Formue, vore Børn, vort Blod staae til Din Tieneste; for Dig, for Juliane, for Friderich, for Fædernelandet flyder det. Dit Konge-Huus, det Danske og Norske Rige ville da staae til Verden falder.

Den, som ei tænker saa, er ingen Dansk, ingen Normand; men hvo tænker anderledes, uden de, som ere solgte til Laster. Hvo ærer og ophøyer ei den farlige, men ærefulde Nat, som sønderbrød vore Lænker, som gjorde os igien til et Folk. Herlige Nat! tilkommende Homerer og Virgiler skulle besiunge Dig. Saa længe Danske og Norske Helte ere til, skulle Julianes, Friderichs Roes vedvare, men ei forøges, thi det er umueligt; Verden vil altsaa før blive til intet, end deres Ære forgaae.

Ævige Gud! Du som hersker over Konger, over Mennesker og Verdener; Du som med Dit Veirs Aande haver bortspredet de Ugudelige, og gjort deres Anslag til intet; giv os Forstand og Hierter til at indsee Din vise Bestyrelse, til at erkiende Din Almagt, til at følge Dine hellige Love. Giv vor Konge Kraft til at hænge fast ved Dig, lad Ham indsee at Du er Hans Konge, og Han vor Fader. Det skee! Det skee!

[8](#)